

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus quinti scena secunda

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

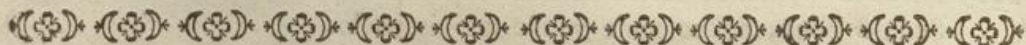
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. **Τ**ί ποτε πρᾶγμα γνήστευ;
 Φροντίζειν γδ' ἔγωγ' ἔχω,
 Τίν' ἄρα μέμψιν γ' ἐποίησθ
 1285 Ἄνδρ' ἰδὲ πολὺ πλείεσσα δὴ
 Καὶ χέλιεσσα μέλη ποιή-
 Σαντ' ἔπι νῦν ὄντων.
 Θαυμάζω γδ' ἔγωγ', ὅπῃ
 Μέμψαυτό ποτε τῆτον
 1290 Τὸν βακχεῖον ἀνακτα,
 Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτῆ.

ACTUS QUINTI

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΕΥΡ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστά! δείξει δὴ τάχα.
 Εἰς ἔν γδ' αὐτῆ πάντα τὰ μέλη ξυπτεμῶ.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μὲν λογιῶμαι ταῦτα, ἔ ψήφω λαβῶν.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ.

1295 ΕΥΡ. **Φ**θιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκλος ἀκέρων,
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 Ἐγμᾶν μὲν πρῶτον
 Τίονδον γένθη οἱ πρὸς λίμναν.
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ.

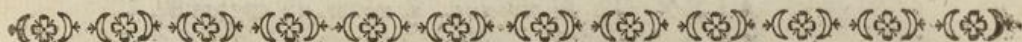
vf. 1292. Δείξει δὴ τάχα.] Plinius in *Lyfistrata* vf.
 77. πρῶτον τάχα αὐτὸ δείξει. ubi vide Notam.
 vf. 1295. Φθιώτ' Ἀχιλεῦ] Ex *Myrmidonibus* Aeschyl.
 II: suntque verba legatorum ad Achillem, quem voca-

bant ad opem ferendam ceteris Graecis, cum a Tro-
 janis jam premerentur: ex Scholiaste. Notandum au-
 tem quod mox ibi Scholiastes scribit: πρῶτον καὶ Εὐ-
 ρυπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγα-
 γων.

SYSTEMA VERSUUM X.

CHOR. Quid tandem fiet?
 Nam ego fane sollicitus cogito,
 Quamnam reprehensionem conferet
 1285 In virum, qui multo plurima jam
 Et pulcherrima carmina fe-
 cit, prae omnibus istis, qui nunc sunt poëtae.
 Miror fane, quomodo
 Reprehensurus hunc sit
 1290 Baccheum regem:
 Et ei timeo.

SCENA SECUNDA.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

EUR. Admiranda carmina, scilicet. res ipsa mox indicabit.
 Nam in unum omnia ejus carmina concidam.
 BACCH. At ego computabo ista, fumtis calculis aliquot.

ODE ET SYSTEMA.

1295 EUR. Achilles Phthiota, cur his auditis, lethiferum,
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium?
 Mercurium genitorem
 Honoramus gens circa paludem.
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium..

BACCH.

*γὰρ δὴ καὶ ἀσπῆ, μίαν ἀκουσίαν ἐκ ἕχθρα· ἐκ δὲ
 τὰ μὲν εὐερέα ἐπιτακτικῶν· Προφέρει Ἐυριπίδης ad risum
 movendum diversa ex diversis Aeschyli dramatis colligens: hinc & obscura sunt, quia non cohaerent; non er-
 go investiganda, quae non sunt intelligibilia.
 vl. 1297. Ἐγμῶν μὲν πρὸς γονοῦ] Ex Aeschyli Pŷchago-
 gis, ut ait Scholiastes.
 vl. 1299. Ἰάνητος] Athenaeus IX. p. 363. τὸ δαιμό-
 νιον.*

1300 ΔΙΟΝ. Δύο σοι κόπῳ Αἰχύλε τῆς.

ΕΥΡ. Κύδις Ἀχαιῶν, Ἀτρείως

Πολυκόρανε μάνθανέ με παῖ.

Ἰήκοπον ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ. Τείτῳ Αἰχύλε σοι κόπῳ ἔτῳ.

1305 ΕΥΡ. Εὐφραμείτε μελιογονόμοι

Δόμον Ἀρτέμιδῳ πέλας οἴγειν.

Ἰήκοπον ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Κυεῖός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτῳ

Αἴσιον ἀνδρῶν.

1310 Ἰήκοπον ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χεῖμα τ' κόπων ὅσον!

Ἐγὼ μ' εἴν ἐς τὸ βαλανεῖον βύλομαι.

Ἵπὸ τ' κόπων γὰρ τὸ νεφερῶ βεβωνῶ.

ΕΥΡ. Μὴ, περὶ γ' ἀκέρως χεῖρα γάσιν μελῶν,

1315 Ἐκ τ' καθαρωδικῶν νόμων εἰργασμῶν.

ΑΙΣΧ. Ἴθι δὴ πέρανε, ἔ κόπον μὴ πρῶστῖθ.

ΕΥΡ. Ὅπως Ἀχαιῶν

Δίθερον κράτος Ἑλλάδῳ ἦσαν

Τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ,

1320 Σφίγη δυσαιμείαν

Πρύτανι κίνα πέμπη

Τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ

Σὺν δὲ ἔ χειρὶ πρῶκτοει

Θέει ὄρει,

1325 Τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ.

Κυρεῖν ὄραχῶν

Ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,

Τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ.

Τὸ συγκληνὲς ἐπ' Αἴωλι;

Τὸ

σιον Ἰάκων ἔχειν γίνεσθαι, ἰπρωκῆτες ἐν ἱν' cum deum sibi propitium esse cuperent acclamabant in in. Ceterum hic versus intercalaris est in sequentibus; proprie autem ad praecedentia Aeschyli verba pertinet, ut dicit Scholiastes ad v. 1297.

Ibid. Οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;] Eurip. in Rheso v. 557. τί ποτ' ἔ πελάθῃ σκοπίε; Cur non appropinquat speculator?

v. 1301. Κύδις Ἀχαιῶν,] Aristarchus & Apollonius apud Scholiastem videndum esse aiunt unde haec sint deprompta: ibidem refertur, alium Grammaticum putasse ex Telepho Aeschyli haec esse; alium ex eiusdem Iphigenia. Ego invenio in Supplicibus Aeschyli

v. 14. κύδις ἄχων ἐπέρανε. Quod fere simile est illis, quae apud Comicum sunt: κύδις Ἀχαιῶν — πολυκόρανε, sed longe aliud significat.

v. 1308. Κύριος εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτῳ αἴσιον ἀνδρῶν] Ex Agamemnone Aeschyli, ut & Scholiastes vidit, nempe v. 104. ubi pro ὅσιον legitur ὄσιον, & integer locus ita habet: κύριος εἰμι θροεῖν ὄσιον κράτῳ αἴσιον δόδρων ἐατελέσιον. Potis sum enarrare visum in itinere potentiam auspicatam virorum Praefidorum.

v. 1311. ὦ Ζεῦ] In Nubibus v. 2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χεῖμα τ' νεκρῶν ὅσον.

v. 1312. Ἐκ τὸ βαλανεῖον βύλομαι.] Subintelligitur τρέχειν aut simile. In Pluto v. 953. ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχει. v. 1317.

- 1300 BACCH. Duo isti jam sunt labores tibi, Aeschyle.
EUR. Inclytissime Achaeorum, Atrei
Fili, ausculta mihi.
Heu laboriosum non accedis ad auxilium.
BACCH. Tertius, Aeschyle, tibi labor iste.
- 1305 EUR. Bona verba dicite apiarii,
Domum Dianae aperite.
Heu laboriosum non accedis ad auxilium.
Potestas est mihi commemorandi sacrum robar
Justum virorum.
- 1310 Heu laboriosum non accedis ad auxilium.
BACCH. Proh Jupiter, quot labores isti sunt!
Equidem in balneum volo ire,
Prae laboribus enim renes mihi exulcerati sunt.
EUR. Ne abeas, priusquam audiveris & aliam carminum compositionem,
- 1315 More citharoediorum modorum confectam. (*lege citharoedica.*)
AESCH. Age recita, & laborem ne adde. (*mentionem laboris ne fac.*)
EUR. Ut Achaeorum
Duplex imperium Graeciae juventutem.
To phlattrothratophlattrothrat.
- 1320 Sphingem tristificam, (*immitem*)
Dominum canem, mittit.
To phlattrothratophlattrothrat.
Cum hasta & manu strenua.
Bellicus ales,
- 1325 To phlattrothratophlattrothrat,
Inveniendum dedit
Audacibus canibus aëra pervagantibus. (*aquilis.*)
To phlattrothratophlattrothrat.
Quod inclinabat ad Ajacem una

To

vf. 1317. Ὅτιαι Ἀχαιῶν] Ex Agamemnone, ut & Scholiastes indicavit, sunt autem haec non longe ab illis, quae paulo ante adducebat inde, & plenius ita leguntur vf. 109. Ὅτιαι Ἀχαιῶν διήρονεν κρήνη, Ἐλλάδος ἕσαν, ἔβουρα παρὰ πύργῳ ἔδον δέσι δίκας πικρῶσι δέσι ἔβου Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. Quo pacto Achivorum geminos duces Agamemnonem & Menelaum, juventutemque Graeciae, exercitum unanimem miserit, cum armis poenam exacturis, bellicus ales in Teucrorum terram. Quae postrema verba, paucis aliunde interpositis, mox citabit Euripides.

vf. 1319. Τὸ φλαττοθραττοφλαττοθρατ] Hac voce fictitia videtur voluisse significare inanem strepitum verbo-

rum Aeschyli. Simile est φροτλαττο in Pluto vf. 292. & λομλατορομολο, in Theophr. lvi 50.

vf. 1320. Σφίγγα δυσκαμπίαν] Ex Sphinge Aeschyli, ut ait Scholiastes.

vf. 1323. ἔδον δέσι καὶ χερσὶ πικρῶσι] Apud Aeschylum, loco, quem citavi ad vf. 1317. ἔδον δέσι δίκας πικρῶσι.

vf. 1327. Ἰταμίαι κυρτοὶ] Scholiastes: τοῖς ἀετοῖς τοῖς ἀετοῖς rapacibus aquillis. & observa quae statim Scholiastes ibidem dicit: ταῦτα δὲ ὡς ἀσπὴν παρὰ τοῖς. Haec autem praeteri, tanquam obscura.

vf. 1329. Τὸ συγχαλνὸς ἐπ' αἰαντι] Apollonius apud Scholiastem ex Thresis Aeschyli ait esse.

- 1330 Τὸ φλαττοφλατθρατ.
 ΔΙΟΝ. Τί τὸ φλατθρατ; τῆτ' ἐπὶ ἐν Μαραθῶνος; ἢ
 Πόθεν συνέλεξας ἱμνοστροφῶν μέλη;
 Αἲ ΣΧ. Ἄμ' ἐν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ χαλὸν ἐν τῷ χαλῷ
 Ἦνεγκον αὐτῷ, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸν φρευιχῶ
 1335 Λειμῶνα Μυσῶν ἱερῶν ὀφθαίλω δρέπων.
 Οὐτῷ δ' ἄπο πάντων μὲν Φέρφ προηδίων,
 Σκολιῶν Μελίτων, καὶ Καρικῶν αὐλημάτων,
 Θυρίων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσε'.
 Ἐνεγκάτω τις τὸ λυεῖον. καὶ τοι τί δεῖ
 1340 Λύρας ἔπι τῆτον; πῶς ἔτιν ἢ τοῖς ὄσπράκοις
 Αὐτῇ κροτῶσα; δέυρο Μῦσ' Εὐειπίδω,
 Πρὸς ἠνωρ ἔπιτῆδεια ταῦτ' ἀδῆν μέλη.
 ΔΙΟΝ. Αὐτῇ πῶς ἢ Μῦσ' ὄσπ' ἐλεσθιάζων; ἔ';

- Αἲ ΣΧ. Ἄλκυόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης.
 1345 Τέγχεσσι νοτιρῆς πτερῶν
 Ῥαῖσι χροά δροσιζόμενα.
 Αἲ δ' ὑπάρφοιοι χεῖρ' ἰωνίας
 Εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες.
 1350 Ἰσότοια πινίσματα, καὶ
 Κερκίδῳ ἀοιδῶν μελέτας,
 Ἴν' ὁ φίλων ἔπαλλε δελφίς
 Πρώραις κυανεβόλοις
 Μαντῖα καὶ φαδίβας.

Οἰάνθας

vf. 1332. Ἰμνοστροφῶν] Scholiastes: εἶν, χροιστροφῶν μέλη. Glossae: Ροστία: χροιστροφῶν. Videtur autem vocem illam φλαττοφλατθρατ restionis carmen dicere; quia restis instar longa est: & quia quasi ex voce φλεε est composita, quae στῆρην significat, ut est in Glossis; possunt autem ex seipso ἱμνοῖα sive funes fieri a restionibus. In Ecclesiastis vf. 352. facete dicit, illum qui diu cacabat, quasi longum funem cacare: ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμνοῖον ἀποπατεῖς. Ceterum videtur ille φλεε in campo Marathonio praecipue provenisse; hinc versa praecedenti dicit in Μαραθῶνι ἢ πῶς ἐν αὐτῷ φλεε &c

vf. 1334. Τὸν αὐτὸν φρευιχῶ λειμῶνα] Comparat hunc Phrynicum cum apicula; clarius in Avibus vf. 741. & 749. ἰαπαίσι, κορυφαίσι τ' ἐν ὄρεσι — ἐνδὲν ὄρεσι ἢ μελίτῃ, φροῖνχῶ ἀμφοσσίω μελίω ἀπεδύσκετο κατῆν, αἱ φροῖν γλοκαίαι φδῖν.

vf. 1337. Μελίτω] Hunc frigidum poetam fuisse dicit Scholiastes.

vf. 1342. Ἐλεσθιάζων] Quasi de Meretrice, ita loquitur de Euripidis Musa, & paulo ante dicebat eum a meretriculis sumere cantilenas; nota est obsecroenitas Lesbicum: in Vespis vf. 1344. μέλλουσιν ἡδὴ λεσθίαν τὴν ζυμπίταν, ergo idem fere esset, ac si dixisset ejus μέλη εἶν κατεγλαττισμένα, ut Agathonis in Thesin. vf. 137. Aut alludit ad Proverbiū: λίσσι ὄσπ' quod de eo dicebatur, qui Muscam corrumpere & ad seurrilitatem fleeteret. Vid. H. Stephan. Schediasm. cap. IX. p. 244. & Schrevel. ad Hesych. in λίσσι ὄσπ'. Infra, vf. 1334. dicit Euripidem abjecisse Muscam, ἀπεβόλοντα τὴν Μουσικήν.

vf. 1344. Ἄλκυόνες αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης κύματα σκυμμάλλει] Priusquam ostendam unde hoc ex Euripide sumferit Aeschylus, adscribam ex Scholiis quaedam:

- 1330 To phlattophlattothrat.
 BACCH. Quid to phlattothrat istud est? ex Marathone, aut
 Unde collegisti restionis carmina?
 AESCH. At ego ex bono in aliud bonum
 Traduxi haec, ne idem cum Phrynicho
- 1335 Musarum sacrarum pratum viderer carpere.
 Sed iste (*Euripides*) fumit (*cantica sua*) ab omnibus meretriculis,
 Scolii Meliti, & Caricis tibiaram modis,
 Lessis, choricis cantilenis: id quod mox palam fiet.
 Ferat aliquis lyram. Sed quid
- 1340 Lyra ad hunc? ubi est ista, quae testulis
 Crepitantibus ludit? adesdum Euripidis Musa,
 Ad quam cantari apte possunt.
 BACCH. Haec Musa nunquamne Lesbias imitata est?

- 1345 **A**ESCH. Alcyones, quae apud perennes maris
 Fluctus cantillatis,
 Tingentes humidis alarum
 Guttis corpus, rore humectatae.
 Et vos quae sub tectis in angulis habitantes
 Araneae e e e e evolvitis digitis
- 1350 In jugo textorio extentas telas, &
 Curas (*opera*) pectinis textorii carmen amantis.
 Ubi (*apud maris fluctus*) tibiaram amans delphin ludit
 Proris caerulea rostra habentibus
 Oracula ex stadia.

Uvae

dam: Καταδύσει τὰ Εὐριπίδου μέλα, ὡς ἐκλελυμένα·
 Characterem odorum Euripidis ostendit, quasi illae sint dis-
 solutae; deinde ad versum seq. ἔξ ἄλλων καὶ ἄλλων
 Euripidis δραμάτων κείμενα τῆσιν, καὶ ἄλλὰ κατὰ τὸ
 ἔξ ἑκείνου μέλα. ἔστι δὲ τὸ προειρημένον ἐξ Ἰφίγιας τῆς
 Αὐλίδος. Ex aliis atque aliis dramatis Euripidis adponit
 versus, & nullam odam recitat ordine. Est autem prae-
 sens iste locus ex Iphigenia in Aulide. Ubi etiam de-
 buisset addere: Haec non ad verbum ita referri ut ha-
 bentur in Euripide, sed mutata. Quod autem ait istum
 locum esse ex Iphigenia in Aulide, in eo fallitur, ut
 puto; nam ibi hodie nihil tale est: sed in Iphigenia
 Taurica est aliquid simile, nempe v. 1089. ὄρνις, ἃ
 παρὰ τὰς περὶ τὴν Πόντον θινύδας, ἄλκυον, Ἐλεγον οἶνον
 ἀσίον: O Avis, quae circa saxos Ponti scopulos, Hal-
 eyon, lugubre fatum canis. In sequentibus & alia quae-

dam inde esse sumta patebit. Etiam paulo post in Co-
 mico est ἀσίοντι, & Tragico quoque paulo post prae-
 dictum locum ἀσίοντι.

v. 1351. Καρὸν] Ex Meleagro Euripidis, ut ait
 Scholiastes.

Ibid. Ἀσίδῃ] Cantatorem dicit radium textorium; quia,
 ut ait Scholiastes: αἱ ὑπὸ τῆσιν — γυναικὲς ἐν τῷ ὑπὸ
 τῶν ἀδελφῶν mulieres inter texendum cantant. Virg. l.
 Georg. v. 293.

Interea longum cantu solata laborem
 Arguto conjux percurrit pedine telas.

v. 1352. Ἴν' ὁ φίλαυλῶν] Scholiastes monuit ad v.
 1350. hoc esse ex Electra; integer locus ibi sic ha-
 bet, v. 435. Ἴν' ὁ φίλαυλῶν ἰππῶν ἀγῶνι, πρὸς οὐκ
 κτανεὶ ἔλκοι ἀσίοντι. Ubi tibiae amant delphinus
 exultabat proris caeruleis circumvolutus.

- 1355 Οϊνάθας γάνθη ἀμπέλαι,
 Βότρυς ἔλιχα παυσίπονον.
 Περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 Ὅρας τ' πόδα τῶτον; ΔΙΟΝ. Ὅρα.
 ΑΙΣΧ. Τὶ δαί; τῶτον ὄρας; ΔΙΟΝ. Ὅρα.
- 1360 ΑΙΣΧ. Τοιαῦτα μὲν τοι σὺ ποιῶν
 Τολμᾶς τὰ μὰ μέλη ψέγειν,
 Ἄνα τὸ δαδευαμήχανον
 Κυρτεῖης μελοποιῶν;
 Τὰ μὲν μέλη σε ταῦτα. βύλομαι δ' ἐγὼ.
- 1365 Τὸν τ' μονοφιδῶν διεξελθεῖν πρόπον.
 Ὡ νυκλὸς κελανοφάνης
 Ὅρνα, πῖνα μοι δύτλων
 Ὅνειροι πέμπεις ἐξ ἀφανῆς,
 Αἶδα πρὸς πολόν,
- 1370 Ψυχὰν ἀψυχὸν ἔχοντα,
 Μελαίνας νυκλὸς παῖδα,
 Φεικάδην δεινὰν ὄψιν,
 Μελανοκευέμενα,
 Φόνια Φόνια δεγκόμδρον,
- 1375 Μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα;
 Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄφατε,
 Κάλπισί τ' ἐν ποταμῶν δρόσοι ἄρατε,
 Θέμετε δ' ὕδαρ,
 Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον σπικλύσα.
- 1380 Ἰὼ πέντε δαίμον,
 Τῶτ' ἐκεῖν' ἰὼ ξυνοικαί,
 Τὰδὲ τέρατα θεάσαδε.

Τὸν

vf. 1355. Οϊνάθας] Scholiastes ait esse ex Hypsipyle Eurip. & quod sequitur περιβαλλ' ἢ τίανον etiam.

vf. 1358. Τὸν πόδα] Scholiastes: ἢ ῥυθμὸν, ἢ τὸ μέτρον ἀπὸ μέτρος. Rhythmum, aut carmen: per Synecdochen partis pro toto.

vf. 1362. Ἄνα τὸ] Ex Hypsipyle, ut ait Scholiastes, ubi: ἀνά τὸ δαδευαμήχανον ἀντρον.

vf. 1363. Κυρτεῖης] Haec valde subacta fuit meretricis, & profitebatur duodecim schemata coitus. Cum istis Schematibus componit carmina Euripidis; supra etiam, vf. 1336. a meretricibus dicebat Euripidem sumere carmina: ἔσθ' ἂν ἀπὸ πάντων μὲν ὀρθῶς περιφρασεῖται ἢ Μῦθ' ἐκ ἐπιστολαζῶν; Cyrenes hujus mentionem facit etiam in Thesm. vf. 103.

vf. 1364. Τὰ μὲν μέλη σε ταῦτα] Pro τοιαῦτα. Vid. ad Plautum vf. 8.

vf. 1366. Ὡ νυκλὸς κελανοφάνης] Asclepiades apud Scholiastem putat haec ad imitationem illorum esse facta, quae sunt in Hecuba Eur. vf. 68. Ὡ τροπὰ Διὸς ἢ σκοτία νύξ, τί ποτ' αἶρομαι ἰνυχῶν ἴτα δέμασι, φάσμασι; O fulgur Jovis, o tenebrosa nox, quid tandem excitor de nocte sic terroribus, spectris? Ego autem, & huc puto Comicum respexisse, & simul, propter voces νυκλὸς ἔγενα, ad illud in Iphigenia Taurica vf. 151. Ὅταν ἰδῶμαι ἔψιν ὄνειρον νυκλὸς, τὰς ἐξῆλθ' ἔγενα; Item qualem vidi imaginem somniorum hae nocte, cujus praeteriit caligo!

Ibid. κελανοφάνης] Ita Edd. pristinae; non κελανοφάνης, nisi Aldina in Scholiis.

vf. 1363. & seq. Πέμπεις — αἶδα] In Iph. T. vf. 159. αἶδα πέμπεις. Platonii mittens.

vf. 1370. Ψυχὰν ἀψυχὸν] Vid. ad, vf. 1376.

vf. 1371. Μελαίνας νυκλὸς παῖδα] Hic somnum vocat noctis filium; at in Hecuba Somniorum mater dicitur terra,

- 1355 Florentis vitis laetitiam, (*vinum*)
 Uvae capreolum curas levantem.
 Circumda mihi brachia, fili.
 Videsne hunc pedem? ΒΑCCH. Video.
 AËSCH. Quid? an hunc vides? ΒΑCCH. Video.
- 1360 AËSCH. Hujusmodi cum tu facias,
 Audes mea carmina reprehendere,
 Qui duodecim artes
 Cyrenae imitaris in pangendis carminibus?
 Carmina quidem tua hujusmodi sunt. Volo autem adhuc
- 1365 Monodiarum tuarum percurrere rationem.
 ô Noctis nigram speciem habens
 Caligo, quodnam mihi infelix (*triste*)
 Infomnium mittis ex occulto,
 Orci ministrum,
- 1370 Animam inanimem habentem,
 Nigrae noctis filium,
 Horribili specie,
 Nigris vestibus indutum,
 Cum trucibus oculis,
- 1375 Magnos unguis habentem.
 Sed mihi ô famulae lucernam accendite,
 Et in fitulis e fluviis rorem date,
 Et aquam calefacite
 Ut divinum infomnium abluam. (*expiem, five lustrem.*)
- 1380 Io! maris Deus!
 Hoc illud est: Io! contubernales,
 Ista prodigia spectate.

Gallum

terra, vl. 70. ὡ πότνια χθών, μελανοπτερυγίων μῦσας
 εὐεργάν. O veneranda terra, nigras-alas-habentium som-
 niorum mater. Haec ex Scholiaste.

vl. 1376. & seq. ἄλλὰ μοι ἀμειβόμενοι — κάλιστα τ'
 ἐκ ποταμῶν δροσὶν ἀρατὴ] Aliis verbis idem dicit Eur.
 in Hecuba vl. 609. Σὺ δ' ἂν λάβῃσα πύργῳ, ἀρχαία
 λάτρη, ἐλάσῃς ἕνεκεν δούρο ποταμίας ἄλως, ὡς παῖδα λυ-
 τήεις τοῖς παυσάτοισι ἑμῶν, Νύμφην τ' ἀνυμνον, παρβί-
 νον τ' ἀπὸ δέβρον λέσσα. Tu autem accipiens urnam, an-
 tiqua ministra, intingens eam, affer huc de aqua marina,
 ut siliam lacraris postremis meam, Sponsam non-sponsam,
 virginem non-virginem lavem. Quem locum adduxi to-
 tum, propter illud Comici, ψυχρὴν ἀψοχον vl. 1370.

vl. 1379. ὡς ἂν εὐίων εὐεργάν ἀποκλύσῃ] Veteres la-
 vabant se, si vidissent infomniam minus laeta; Hinc
 Anna Soror Didonis apud Siliam Italicam VIII. dicit
 somnio exterrita dicit: — sub lucem ut visa secum
 dent, Ore Coelicolas, ac vivo purgor in anni. Ex No-

tis Kusteri. Persius Sat. 2. — Et noctem flumine pur-
 gat. quem locum citavit Stanlejus ad Perlas Aeschyl-
 li vl. 200. ubi Atolla infomniis territa, dicit se,
 lotis prius manibus, sacrificare Diis, ut avertant mala:
 καὶ τὰυτὰ μὲν δὴ νυκτὸς εὐεργάν λέσσα. Ἐπει δ' ἀνέ-
 σται, καὶ χερσὶν καλλιπῶς Ἐλάσσα πύργῳ, σὺν δουρίλο
 χερὶ βομῆ πρόσειται, ἀποτοσέπει δαίμοσι θύλακα εὐεργ-
 πύλατον. Et haec quidem noctu me vidisse dico; postquam
 vero surrexi, & manibus pulcherrimum tetigi fontem; sacri-
 fica manu altari adstiti, avercuncis Diis oblatura libum.

vl. 1380. ἰὼ πόντος δαίμων] Iph. T. vl. 157. ἰὼ δαί-
 μον, ὅς τ' ἔμινον με κασιγνήτων σουλάς. O Sors, quae me
 fratre spalias unico.

vl. 1381. τὰτ' ἐκείνο.] Hoc illud est, quod mihi per
 somnium portendebatur; nempe Glyce mihi furata est
 gallum. Ridicule autem majestati Tragicæ tribuit hu-
 militatem plebejam, quae Comici propria est. ὡ
 τὰτ' ἐκείνο vide ad Aves vl. 353.

- Τὸν ἀλέκλευόνα μὲ ξυωαεπά-
 σασα Φρέδι Γλύκη.
- 1385 Νύμφαι ὀρεσίηνοι,
 ὦ μανία ξύλλαθε.
 Ἐγὼ δ' ἀτάλαινα πρῶτότεχος ἔτυχον
 Ἐμαυτῆς ἔργασιν,
 Λίνε μετὸν ἄτρακλον
- 1390 Εἰ εἰ εἰ εἰλίσθησα χερσῖν,
 Κλάσῃρα ποῖσθ', ὅπως κνεφαῖσθε
 Ἐς τ' ἀγροῦν Φέρουσ' ἀποδοίμαν.
 Ὁ δ' ἀνέπιατ' ἀνέπιατ' ἐς αἰθέρα
 Κεφοτάταις Περύγων ἀκμαῖς
- 1395 Ἐμοὶ δ' ἄγε ἄγεα κατέλιπεν.
 Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 Ἔβαλον ἔβαλον ἀτλάμων.
 Ἄμ', ὦ Κρηῖτες, Ἰδῆς τέκνα,
 Τὰ τόσσα λαβόντες ἐπαμυῖατε,
- 1400 Τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλῆμνοι
 Γινὲ οἰκίαν. ἅμα δὲ
 Δίκλιωνα παῖς Ἄστριμ
 Καλὰ, τὰς κυρίστας
 Ἐχουσ' ἐλθέτω ἀπ' ὀμμάτων
- 1405 Πανταχῆ. σὺ δ', ὦ Διὸς,
 Διπύρως ἀνέχουσα λαμπάδας
 Ὄξυτάταιν χερσῖν, Ἐχέτω,
 Παράφλωον εἰς Γλύκης, ὅπως
 Εἰσελθῶσα Φωροῖσω.
- 1410 ΔΙΟΝ. Παύσασθον ἦδη τ' μελῶν.
 ΑΙΣΧ. Κεῖ μοί γ' ἄλις.

Ἐπὶ

vf. 1384. Φρέδι] Iph. T. vf. 155. οἱμοὶ φρέδι γίννα*
 Eben interit meum genus. In Hecuba vf. 163. φρέδι*
 πρίστος; φρέδι παιδῆς. Haec quidem vox alibi etiam
 saepe occurrit; sed haec loca propterea adduxi, quia
 & antecedentia inde erant.

vf. 1385. Νύμφαι ὀρεσίηνοι] Ex Euripidis Xantritis,
 ut ait Aesclepiades apud Scholiastem.

vf. 1386. ὦ μανία ξύλλαθε] Est nomen mulieris,
 & forte ancillae; in Theophr. vf. 738. ἰσμεν ἐπὶ τῷ
 κληματίδας, ὦ μανία. Machon apud Athenaeum XIII.
 p. 578. ἴσμεν δ' ἂν ἀπορίσσω τις, εὐλόγως δ' ἅμα, τῶν
 τῶν ἀπορῶν, ἢ τις Ἀπὸ τῶν γυνῶν Προσυγορίσας, ἢ ἰνομή-
 σθη μανία. Ἀπορῶν γὰρ ἄνεμα Φρυγικῶν γυναικῶν ἔχειν.
 Κῶ τὰθ' ἔτασαν ἐκ μῆσος τ' Ἑλλάδος. Fortis incertus
 quaeret, idque merito, aliquis ex auditoribus praesenti-

bus, quatenam Attica mulier dida sit aut habita Mania;
 turpe enim est habere mulierem nomen Phrygium; praeser-
 tim meretricem ex media Graecia. Sic & Manes servi
 nomen Phrygium videtur fuisse. Scholiastes aliter ex-
 ponit Comici locum: τὸ δὲ, μανία ξύλλαθε, τὴν λέξιν
 διὰ τ' ἀπορῶν ὄντων, εὐχόμεν μανίας τυχεῖν, ἵνα μηδὲ-
 νίς τῶν αἰσθησῶν. Rabies occupa me, inquit, propter
 mirum insomnium optans ut rabiosa fiat, ut nihil sentias.
 Cujus expositionis mentionem feci, si forte alicui pla-
 ceat.

vf. 1389. & seq. Λίνε μετὸν ἄτρακλον — εἰλίσθησα] Euripides in Oreste vf. 1431. Ἄ δὲ λίνον ἠλακῆτα
 λακτόλοις ἔλισσεν. Illa vero litum in colo digitis volu-
 bat.

vf. 1391. Κνεφαῖσθε] Ita legendam pro κνεφαῖσθε, cum
 Scho-

- Gallum meum rapiens Glyce disparuit. (*evanuit. abiit. evasit.*)
- 1385 Nymphae montigenae.
 ὁ Mania *famula mea*, comprehende *eam*.
 At ego misera tum forte intenta eram
 Operi meo,
 Lineis filis plenum fufum
- 1390 E e e evolvens manibus,
 Glomerem parans, ut mane
 In forum ferrem & venderem.
 At illud *insomnium* subvolabat in aetherem
 Levissimo alarum motu,
- 1395 Mihique dolores dolores reliquit:
 Lacrymas lacrymas oculis
 Mittebam mittebam misera.
 Sed, ὁ Cretenses, Idae filii,
 Jaculis sumtis, succurrite,
- 1400 Cruraque leviter movete, & cingite
 Domum. Simulque
 Dictynna virgo Diana
 Formosa canes
 Habens secum pervagetur domum
- 1405 Quaquaversum. Tu vero Jove nata
 Duplices faces tenens (*geminam facem protendens*)
 Velocissimis manibus, ὁ Hecate,
 Praeluceas mihi in domum Glycae, ut
 Ingressa detegam furtum.
- 1410 ΒΑCCH. Missa jam facite carmina.
 ΑΕSCH. Et mihi fatis.

Nam

Scholiasse; editio Farrei etiam habet κρησῶ, sed sic accentus non recte habet. Hom. Hymno in Merc. vs. 17. Ἡαὶ γυγονάε, μίση ἡμεῖσι γυγονάριζον, Ἐσπίσι φέεσ κρησῶν. Cum esset natus matutino tempore, meridie jam cibariam pulsabat, vespere boves furatus est. Virg. Nec minus Aeneas se matutinus agebat.

Idem: Nocturnus obambulat.

Ibid. κρησῶ] Ita Edd. pristinae; non κρησῶν. vs. 1397. Ἐκάλου ἔκκαλον]. Imitatur in istis repetitionibus eandem vocem Euripidem, qui multus est in illis; ut v. g. in Helena vs. 195. τίς ἔμολεν ἔμολεν, δάκρυα δάκρυσι μοι φέρον. ibid. mox vs. 208. δρῶντι δρῶντι. In Iphigenia Taurica vs. 138. τί μοι πρὸς ταῦτα ἀγῶνι ἀγῶνι; & alibi saepissime.

vs. 1398. Ἄλλ' ἂν Κρησῶν]. Ex Cretensibus Eurip. ut

ait Scholiastes.

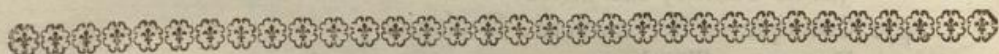
vs. 1400. Τὰ κῶδά τ' ἀπαλλῆστε] Pro ἀπαλλῆστε, Euripides in Bacchis vs. 149. δρῶντι καὶ χοροῖς ἐπιβίβαν πλάστας, ἰσχυρῶς τ' ἀπαλλῶν. Cursu & choris irritans vagantes clameribusque eos excitans. Apud eundem in Troadibus vs. 325. verbum simplex eandem vim habet, quam apud Comicum compositum: πᾶλλε ποδῶν αἰθίμων ἰσχυρὰ ποδὸν ὑψίστην, quem locum indicavit Cl. Kusterus, hic in Ranis vs. 348. γίνε πᾶλλῶν γυγόντων Comicus in Lylistrata vs. 1315. verbum compositum construit cum dativo: ἀπαλλῆντι ποικύα ποδῶν.

vs. 1406. Διπῶντι ἀνέχουσα λαυρῶντι] Euripides in Ione vs. 716. ἰνα Βάκχῃσι διπῶντι ἀνέχων ποδῶν λαυρῶντι ποδῶν. Ubi Bacchus ardentes suffollens caedat velociter saltat.

Ἐπὶ τ' ἑσθμὸν γ' ἀγαγὲν βέλομαι,
 Ὅσπερ γ' ἐλέγξῃ τ' ποιήσιν ἑὸν μόνον.
 Τὸ γ' βάρῃ ἑὸν βασανεῖ τ' ῥημάτων.
 1415 ΔΙΟΝ. Ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τὸτό μὲ
 Ἄνδρῶν ποιητῶν τυροπαλῆσαι τ' τέχνῳ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
 Τόδε γ' ἕτερον αὖ τέρας
 Νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
 1420 Ὅ πῃς ἀν' ἐπενόησεν ἄλλῃ;
 Μὰ τ', ἐγὼ μὲ ἕδ' ἀν', εἴ πῃς
 Ἐλεγά μαι τ' ἔπιτυχόντων,
 Ἐπειθόμῳ, ἀλλ' ὠμόμῳ ἀν'
 Αὐτὸν αὖτ' ἀληρεῖν.

ACTUS QUINTI

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1425 ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν παρίστασον ἄλλῃ τὸ πλάσιγγ'. ΑἰΣΧ. Ἰδὺ.
 ΔΙΟΝ. Καὶ λαβομένη τὸ ῥῆμ' ἐχάτερῃ εἶπατον,
 Καὶ μὴ μεθεῖσθον, περὶ ἀν' ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.
 ΑἰΣΧ. Ἐχόμεθα. ΔΙΟΝ. Τῆπ' ἑὸν νῦν λέγεται ἔπι τ' ἑσθμὸν.
 ΕΥΡ. Εἴθ' ὄφελ' Ἄργῆς μὴ ἀγαπᾶσθαι σάφῃ.
 1430 ΑἰΣΧ. Σπερχεῖ ποταμῆ, βένομῳ τ' ἔπιπροφά.
 ΔΙΟΝ. Κόκκυ, μεθεῖτε, καὶ πολὺ γε χατωτέρω
 Χαρεῖ τὸ τῶδε. ΕΥΡ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ' αἴτιον;
 ΔΙΟΝ. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐλεοπωλικῶς
 Ἐχθρὸν ποιήσας τῆπ' ἑὸν, ὡσπερ ταῖα.
 1435 Σὺ δ' εἰσέθηκας τῆπ' ἑὸν ἐπερωμῶν.
 ΕΥΡ. Ἄλλ' ἕτερον εἶπάτω π, κἀντισησάτω.
 ΔΙΟΝ. Λάβειδε τοίνυ αὐτίς. ΕΥΡ. Ἦν ἰδὺ. ΔΙΟΝ. Λέγε.
 ΕΥΡ.

vf. 1418. Τόδε] Edd. omnes τὶ δε. male.
 vf. 1427. Κοκκύσω] In Ecclef. vf. 31. ὁ πῆρυξ ἀρ-

πίας — δεύτερον κοκκύων. est cuculorum. In Avi-
 bus vf. 506. ἐπίθ' ἢ κίκαυξ εἶποι κόκκυ.

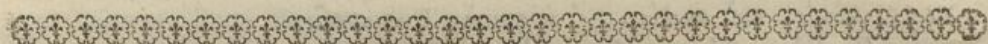
vf. 1429.

Nam ad stateram volo *hunc* ducere,
 Quae sola ostendet utriusque nostrum poësin, qualis-fit.
 Examinabit enim pondera verborum.

1415 BACCH. Adeste huc, siquidem hoc etiam mihi faciendum est,
 Ut poëtarum artem ad libram tanquam caseum vendam.

C H O R U S.

C H O R. Industrii sunt sapientes.
 Nam istud aliud est monstrum
 Novum absurditatis plenum,
 1420 Cujusmodi quis alius excogitasset?
 Profecto ego, neque si quis id mihi
 Dixisset homo vulgaris,
 Credidissem, sed putassem
 Ipsum delirare.

S C E N A T E R T I A

BACCHUS, AESCHYLUS, EURIPIDES.

1425 BACCH. Agite jam, accedite ad lances. AESCH. En adsum.
 BACCH. Easque prehendentes uterque sententiam proferat (*recitet*),
 Nec dimittatis, priusquam ego vobis signum dedero voce.
 AESCH. Prehendimus. BACCH. Versum jam recitate ad stateram.
 EUR. Utinam Argo nunquam pervolasset.

1430 AESCH. Sperchie fluvie, & pascua in quibus boves versantur.
 BACCH. Cucu dimittite, multo sane inferius
 Vergit hujusce *versus*. EUR. Quamobrem?
 BACCH. Quia imposuit fluvium, illorum more, qui lanas vendunt,
 Madefecit versum tamquam lanam;

1435 Tu vero versum alatum imposuisti.
 EUR. Sed alium aliquem recitet contraque appendat.
 BACCH. Itaque prehendite rursus. EUR. En prehendō. BACCH. Recita.
 EUR.

vf. 1429. Εἰς δὲ τὴν] Medææ principium, quod & Scholiastes indicavit.

vf. 1430. Σπερχίης] Ex Philocteto Aeschyli, teste Scholiaste.
 VY